

Structura operei literare

In literatura universala si in literatura romana se pot identifica teme fundamentale cum sunt: istoria, viata, moartea, dragostea, ura, parvenitismul, copilăria, natura, razboiul, meditatie asupra timpului etc Unele teme se regasesc in majoritatea literaturilor, altele se contureaza dupa tipul eroilor, cum ar fi: Prometeu, avarul, geniul nefericit etc Tema difera in functie de capacitatea de creatie a scriitorului, de genuri si de specii literare, de curentele literare etc.

Motivul: (lat. motivus, de la movere - care inseamna ceva mobil, a misca) reprezinta o situatie cu caracter de generalitate, un personaj, un obiect sau un numar simbolic ori o maxima sau o formula care se repeta in momente variate ale aceleiasi opere sau in creatii diferite.

Motivul poate fi considerat un pretext in alcatuirea unei opere literare. intr-o opera literara pot exista mai multe motive (a se vedea Miorita, Monastirea Argesului) Motivele circula in diferite literaturi, de la cea populara la literatura culta, de la epoca la epoca sau de la un curent literar la altul.

In ceea ce priveste creatia eminesciana, se retin ca fiind semnificative urmatoarele motive: codrul, teiul, trestia, salcamul, plopul, floarea albastra, izvorul, lacul, marea, luna, soarele, luceafarul etc.

In muzica termenul semnifica cel mai mic element constitutiv al unei compozitii muzicale.

Laitmotiv (germ Leitmotiv, care inseamna motiv conductor): denumeste motivul sau tema care revine pentru caracterizarea personajelor, a situatiilor Laitmotivul poate fi o idee, o sintagma (constructie), cuvinte, formule ce revin in opere literare (sau situatii colocviale). Exemple: floarea albastra in poezia Floare-albastra de M. Eminescu: plumbul in poezia Plumb, de G. Bacovia.

Idee: atitudinea scriitorului fata de tema abordata, semnificatiile operei.

Subiect (lat. subjectus, care inseamna ceea ce este de spus, subor donat): este o succesiune de evenimente reflectate artistic; cuprinde faptele si intamplarile dintr-o opera epica sau dramatica cu ajutorul carora sunt caracterizate personajele si se explica raporturile dintre ele Subiectul are in structura sa: (prologul), expozitiunea, intriga (conflictul), desfasurarea actiunii, punctul culminant, deznodamantul, (epilogul).

Existenta intrigii este obligatorie; prin intriga se declanseaza actiunea.

Ordinea momentelor subiectului, precum si existenta tuturor nu este obligatorie. Pentru subiect se mai foloseste si denumirea de fabulatie.

Subiectul presupune deci existenta unei actiuni sau a mai multora paralele, care trezesc interesul cititorului.

Operele literare ce apartin genului liric nu au actiune deci nici subiect. Chiar si in unele opere epice in versuri nu se vorbeste de actiune, ci de tablouri, de simboluri (in loc de personaje) - Miorita,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Monastirca Argesului, Luceafarul de M.Eminescu, Noapte de decemvrie de Al. Macedonski.

Unele opere epice sau dramatice au actiuni paralele ceea ce face sa se discute de planuri paralele, in creatia lui Balzac, de pilda; in literatura romana, operele lui I.Iviu Rebreanu (Ion, Rascoala), M Sadoveanu (Fratii Jderi), G. Calinescu (Enigma Otiliei) etc